

שבעת ימים פרק ראשון יומא

•

מוסף רש"י

סוכה דירת קבע בעינן.
ראיה להשתמש קבוע
ונראית ככזו (סוכה f:).

תוס' ישנים

[illegible][illegible]

אילו בית אצל בלשה לא נזר
שאר ימות השנה אילו שבועה
לה שלא נחב אצל מ"מ קשה
יהודה אדריי יהודה ורנן א
סוטה דרמ קנע בענין (סוטה)
בשאר ימות השנה ולא נחב
כמו ר' יהודה דעל כרחיה כול
דבא מ"מ אשכחן לר"מ דמנא

(ה) נָלֵל לְמוֹכָה שְׂאֵנָה בִּזְאֵה וְיִסֵּד שֶׁמֶן בִּרְ כֶּלֶל וְעִיֵּן שִׁי.

עזריאל בלח מעשר איבא היצירא
הדמיא דמיחביב מדאורייתא אקור
לאכלא אפי' עזריאל אחר מירוח
בדנין בפי'ק דמסכת פיהא (מ"ו) מאכלין
לחיות ולעופות עד שומרה אבל בתר
מירוח לא וכל ארילת בהמה חשיב
ארילת עזריאל וא"ר והא מקוץ להפריש
על חטאה שלקח ממנו הנכרי למד'
יש קוץ לגכרי להפקיע ממנו מעשר
והל' חייס דילמא אחי לאפרושי מן
הטעור על החיוב וי"ל בתצוהא נכרי
ינוא דטעי וכן יש למרן על חטאה
חולה לארץ שהי' מפרשין ממנה
המזבח ומנעור עד שלא חל הרוביס
ויבטלוה בדאיתא בירושלמי דליכא
דטעי ושכין שאריו נקוב ומי דמי
מדברנה לא אחרנין בפי' האשה רבה
(ביתמא דפ. ט.) גבי משאין נקוב על
הנקוב תרומה ויחזור ויחרוס בתרי
ממי ציית אחד מנא לא ציית אבל
הא לא מחביבין ליה לאפרושי טעי
וסבא דמאורייתא חייב דמי מפסי
לדע אחו דירה קבועה דאורייתא

דיין דההוא שעמא דיייר צה נקבע
רבנן סבר גורנין שאר ימות השנה
 והלא כמה לשכות ישיבה צהן
 לשכת פתדריין גזירה אשיג' לדרבנן
רבנן סבר גורנין ור' יהודה סבר דר'
 אדר' יהודה דהא דמחייב ר' י'
 היינו בשאר ימות השנה וקשה לן מנא
 מדברי עמא דר' היכי דלא תתקשה דר'
 פתדריין מתעקשה ואיכ' בלא לשכת דר'
 לעיל וכי תימא מדרבנן לריכא למימר
 אטו דירה גמורה כי הא ואס' ק' לנ'
 אטו דירה גמורה איכ' בשאר כל הלש'
 דר' דר' פריך והלא כמה לשכות ש
 דדירת ערלי חייב לרורייתא בשע'
 צה דירת ו' תימאח וליילא מחילתא
 האב בנח קמי' דמשמע דלא פריך אר'
 ליה ההיא דלעיל מחייב רבנן אף בשא'
 יובת האב כו' תימא דרבנן אשיג' בשא'
 חשיבא דירה כולי האי כלשכת פתדרי'
 הוא ליה למימר דר' יהודה אדרבי י'
 טפי לרבנן דמתעקשה דלפילו בלא
 דרבנן מחייבא לעיל אפילו בשאר ימות
 לא אחא לאפילוני ערליי אלא בשאר י'
 אס' ק' לא הוא ליה למימר בחאי לית'
 שלא יאמרו כהן גדול חשוב הוא ועמי'
 ונראה לי ל' הכוונא פניג' דאקלגא
 בשעתא כולי עמאלא פליגי צה צלש'
 חזק משכח פתדריין פליגי היינו דר' כ'
 יהודה לירידו דאמרתיו דל' ו' מדאוריית'
 לשכת פתדריין גזירה היינו שלא יאמרו כ'
 היא ולא יאמרו כהן גדול צבית האסורין
 דרבנן כמו לגבי לשכת פתדריין כי
 צבוקה צבית חשוב צבית האסורין הוא וש'

מעטעס דערום לול מקורו דערשיינט לעיל ר"ס פסחים
וירגן קבר לז נרעון וסעמל איה שפיר דערין ויה סר
מ"ד דלחי ויה איה קני איה לז נאמר דסכר א
וירגן דלחי: רכ"י ויהוה לעמיה דלחי סיה ד
דף ק"א: ואפלי הכי פטר סיה ממחזה הכס פ"ק
לגל און למר דלחי דרבי מילי מלרן קבר קנא מ"ח
ויה נאזי דלחי לז שוי דכירי קבר דלחי דרין ר' יוחנן
דירע דלחי ויה מזה דלחי ר' איה לז דירע סיה

דילמא אתי לאפרושי מן החיוב על הפטור
ומן הפטור על החיוב אלא אמר אביי בשבעה
ברובי עלמא לא פליגי דמחייבא כי פליגי
בשאר ימות השנה רבנן סברי גזרינן שאר
ימות השנה אטו שבעה ור' יהודה סבר לא
גזרינן א"ל רבא והא סוכת החג בחג
קתני אלא אמר רבא בשאר ימות השנה
כ"ע לא פליגי דפטורה כי פליגי בשבעה
וסוכה טעמא לחוד ולשכה טעמא לחוד
סוכה טעמא לחוד רבי יהודה למעמיה
דאמר ⁶סוכה דירת קבע בעינן ומחייבא
במזוזה ורבנן למעמיהו דאמרי סוכה דירת
עראי בעינן ולא מחייבא במזוזה ולשכה
טעמא לחוד רבנן סברי דירה בעל כרחא
שמה דירה ורבי יהודה סבר דירה בעל כרחא
לא שמה דירה ומדרבנן הוא דחקינו לה
שלא יאמרו כהן גדול חבוש בבית
האסורין מאן תנא להא דתנו רבנן
כל

והוא דמחייבין לה במעשר סגר דדירה גמורה חשנין
וה"פ שבה הימה דירה שבעה להם גורנין שאר ימות
בית דירה לפעמים לשום אורז ואפי' הכי לא גורין בהן
גירה הימה כדפי' והי' קלמור ר' יהודה גזירה אחרימי
א גזירין. כן היא גי' רש"י ופירוש דלדלעיל קאי אלשבת
היה בסוכה ואפי' מדאורייתא מדמחייב במעשר היינו בז' ^א
ז' איבערין דבר' למפרך מלישנא דברייתא דקמי' סוכה
ז' יהודה אר"י מוק' לחייבא דסוכה זו' מ' החז' דלא
ברייחא דסוכה החז' בחז' חקייא לזכי דעל כרחק בחז' א
גזירה אטו דירה גמורה קשה א"כ לעיל נמי בלשבת פ
א הו' כי מתקנה דמפרשין משום שלא יאמרו כ"ג כנסו
סוכות נמי שהיה ערב בית דירה אמאי לא הוה להן מוזה
דירה כהן דירת עמאל לשכות שזיו שומרים בלילה וד
דירה א"כ הך נמי מייחבו בלילה אלא ע"ז גזירה דלא
דירה גמורה אבל הך לא מייחבין הלכך לא גזרו בהן
לא מדקמי' בחז' אבל אי הוה מני סוכה החז' סתמא לא
ר ימות השנה ולא מני' חלק' בין סוכה ללשבת פרהדרין כ
ר' אלעזר פרהדרין גזרי' אפי' בשאר ימות השנה בסוכה
בין אלה על כרחק אבוי ורבא לית להו האי סברא לחלק
היה קשיא דרבנן אדרבנן לא קשיא דמחז' מירור' של
מירור' דאבוי קשיא דרבנן אדרבנן אפילו י' מוקמינן לש
השנה והכא גזרי' אפילו בחז' ועוד כיון דרבנן דלעיל לא
אזין הסנה משום טעמי דשאר ימות השנה אטו ז' אלא כ
שלא לשכת פרהדרין גזירה הימה כיון דלרבנן נמי גזירה
ד בכל הספרים טעמי שראויי רבנ' בהו אפסא דרבנן
גזרו וכי מימא מדרבנן היינו משום שמה יאמרו הישבו בסוכה
גז' בסוכה י' פליגי בשאר ימות השנה ז' בלשבת בין בסוכה
ז' בשנה שבה הימה כהן דלעיל כ' ומו' לא מייחבא דסוכה
א והלא כמה לשכות שהיה בהן דירת עמאל כזו ולא היה להם
ז' משום רביון דמהיחא טעמא הוא היה לה מוזה כל השנה י'
ס הוא חזק וגבי סוכה נמי שבעה דתג כולי עמלא לא פלי
ולגי' בשאר ימות השנה רבנן לא גזרו שאר ימות השנה אלא
בדבר גנאי וכוזי מזהו הגזירה כאלו הקב"ה ממתי' על ישראל

[illegible]

ורבנן גזרו צהן ולא חיישין דילמא
יושי תרומה גדולה ואפילו מעשרות
טור על החיוב וכן הא דאמר פ"ק
ב מהרבנן כיון דשרו למיכל מינייהו

אֵלֶּה אֲמַר אֲבִי. כְּשֶׁנֶּעַם יָמִים שֶׁל
פְּרִיָּשָׁה לֹא פָּלִיג ר' יְהוּדָה דְּרֹדְפִי
וּמַחֲבִיב דְּוִמְא דְּקוּסָה: כִּי פִלְגִי כְּשֶׁאֵר
יָמוֹת הַשָּׁנָה. בְּדָגן כְּשֶׁר גִּזְרִין שֶׁאֵר
יָמוֹת הַשָּׁנָה אֵטּוּ כְּשֶׁנֶּעַם וּר' יְהוּדָה
סֹכֵר לֹא גִזְרִין אֵלֶּה לִשְׁכַּת פְּרִשְׁדִּין
שֶׁבְּאֵר יָמוֹת הַשָּׁנָה הִיא לֹא מִזוּה
כִּי שֶׁאֵר מִזְחָק לְכָל יוֹדְעֵיהָ כִּי־
דִּבְרֵי גְמוּרָה שֶׁלֹּא יִזְמְרוּ עַל הַסֵּכָה
כְּשֶׁנֶּעַם יָמִי הַפְּרִיָּשָׁה נְצִיט הַאֲסוּרִין
נִתְּנָה: וְהֵא שׁוֹכֵת הַמֵּג כְּמֵג קִטְנִי
וּפְטָרֵי רֶגֶל אֵלֶּמָּה כְּשֶׁנֶּעַם נָמִי אִיכָּא
לְמֵאן דְּפִטְרִי: כִּי פִלְגִי כְּשֶׁנֶּעַם.
בֵּין גִּלְשָׁה בֵּין כְּסוּהָ וְהַפּוֹטֵר כֵּאֵן
מַחֲבִיב כֵּאֵן וְהַלִּיפוֹ דְּבִרְיָה: וּמִכּוּהָ
שֶׁעֲמָא לְחֹד כ"ו. ר' יְהוּדָה לְטַעְמֵיהָ
הַאֲמַר מִמִּכְתּוֹת כְּסוּהָ (דף יד.) דִּירַת קִטְנִי
אִיכָּא וְהַכְּשֵׁר כְּסוּהָ כִּי־הִיא מַעֲשֵׂי־אֵרָה
שְׂאִינָה רְאוּיָה לַעֲשׂוֹת אֵלֶּה בְּמִחִיל
קִבֵּעַ הַלֵּךְ בֵּית חֲשִׁידָא נָמִי לְעֵזֶן מִזוּהָ:
כָּל

[illegible]

ועוד דרוקו הוא לומר דבי קאמר
ר'ין נעטרך לפרש גזירה דר' יהודה
ואו ועוד אי גזרין כלשמה פרהדרין
אור אטו דירה גמורה מיחו או נוכל
שאלו אטו כלם ממוה או אטא חסא
היטה אטו דירה גמורה וקך דהיה
קשה מאי האי דפרין והא סובט
קשה ליה ואמאי דאשפ'ר מיקטי
שחלקתי בעיל דל"כ מאי פריך והא
פטרי אטו כלם משום דסוה אלא
סובט ללשכת פרהדרין ואדרבה הכי
שהוא נא לתוך לרבי יהודה קשה
בכריתות בשעה כ"ש לאכי דאמר
חסידי אלא משום גזירה ורבי יהודה
ש' שחא חסדו כהן גדול מנוש
מה אלא איבעי ליה לפרושי הגזירה
י לא גזרין ור' יהודה סבר גזרין
אז חסוה לא בציב האסורין ור' עד
לא סבר לא גזרין והכי ש' גבי גזירה
תאם אלא גזירה לרענן ליל לכו אמר ר'
זוה ואש' בשעה שהיה צהן דירה אלא
דמיפסס מילתא לכל דדירה מעלייתא
דחייב לרענן גדורתיא ולרבי יהודה
אז ר' יהודה גזר אלא יאמרו היסב
שן בציב האסורים להכי מיינת במוה

נענין וכל שאר אומות דהם לית להו דרבה
היה קוסה דירה קבע נענין אלל מלך דס
דירה. וקוסה לאו דירה בעל כרחיה הוא שחזן ז' ז'
דני יהודה הכרי למאט טעמיה דני יהודה דמט
(דף יג.) אף בית הנסמט של כרסין יי"ל דלוי היה
משום נסמט שמה יאמרו כי דעונו עמלמא דני
נשעריך שרע הערי דה בית נסמט וצורה ותנא
ש"ך יהודה וצאריה כרגנא:

מסורת הש"ס

(א) | סוכה ז : כח :|.

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

הסבא חי ומי דואט ליה
ה ליכא לתשטע חנייה:
ו וואסו ונני כבית וכולך
לשטע פיהדרין משום דלא
ער ליה רבי יהודה מטעם
הכית פטור ממוזחזח דלאו
דך לרבותן ומיקי לה חזא